

רחל מרחלת על כל העולם

ציפור קטנה ומצליחה

מיקה ויגאל בשן
געגועים שיגעון

להצליח אי-אפשר לעבוד כמו תייר. אני חייב לשבת במקום כדי שיראו אותי, ושאוכל לעבוד בצורה רצופה. לוח-העבודה שלנו מתוכנן לטווח רחוק. יש לי גם סיבוב-הופעות גדול שבו מתוכנן שבוע בספרד, שם עוד לא היינו, ושם אני מקווה קצת לנוח.

יגאל עוד הספיק לקפוץ לדרבי הכדורסל, לפגוש קצת הברים, ועם המרץ שיש לו ולמפיק שלו, אבי עופרים, עוד יילך לו קלף משוגע. למה לא, בעצם?

מי שקפץ אלינו לביקור-מולדת קצרצר, אחרי שלא ראינו אותו כבר כימעט חצי-שנה, הוא הזמר יגאל בשן, העומד על סף קאריירה בינלאומית. אבל היות שבמורעני הייתי עדה לראיית שית הקאריירה הזאת, אני מוכרחה לספר לכם איך זה התחיל, ולו כהוכחה נוספת לכך שהמקורות, והמזל, הם גם אבות ההצלחה.

לפני כשנה הודמן לי לבלות וויק-אנד באילת. יחד עם אבי עופרים וידידותו (שהיא כיום אשתו) טקסי, ובערב שבת החי לטנו לראות את תוכנית-הבידור של יגאל בשן בטלוויזיה. וכיוון שאבי לא הכיר אז את יגאל, וכימעט שלא שמע עליו, הוספתי לו פרטים וסיפרתי לו בדיוק מיהו הזמר שהצליח להלהיב אותו כל-כך.

אבי חזר לתל-אביב, התקשר עם בשן, לקח חומר שלו, וכעבור זמן קצר מאד הוזמן אותו לבוא בדחפיות לגרמניה. יגאל טס לשבוע, נפגש עם אנשי חברת-התקליטים, סגר איתם בריב-מקום חוזה לחמש שנים, וחזר ארצה להשלים את סיבוב ההופעות שלו עם יהודה ברקן. השלים, וחזר לגרמניה להתחיל בהקלטות. הם הקליטו במשך ארבעה חודשים שני תקליטים בארכיון, יצאו להשלים הקלטה בלוס-אנג'לס, ובעזרת השם ייצא התקליט הראשון לשוק כבר בחודש אוגוסט הקרוב.

עד אז כבר ירוץ באירופה תקליטון חדש של יגאל, עם הלהיט שלו יש לי ציפור קטנה בלב, אבל בקצב הדיסקו. התקליט כבר הופץ השבוע ברחבי התבל, כולל הודו והפיליפינים. וביום השני הקרוב יוצא יגאל שוב לסיבוב יחסי-ציבור בכמה ממדינות אירופה. לרגל מיבצע-הפירסום הזה הוציאה עבודתו התב"ר תיק-עיתונות המעוצב בצורה יפה במיוחד, שבחיתו נעוצה קטטה עם השירים מתוך התקליט החדש, ובפנים המון חומר ביוגרפי וצילומים ובכלל עיצוב בקלאס. לא פלא שיגאל הביא את התיק הזה איתו למסיבה לכבוד רליה לביא, שנערכה השבוע אצל פרדריקה. כולם החמיאו לו על העיצוב המהודר, ושמוחו לפגוש אותו ואת בליקה אחרי היעדרותם הארוכה. "אני מתגעגע לארץ שיגעון," אמר לי יגאל, "אבל אני מנצל כל פסק-זמן הכי קצר לקפוץ ארצה. אני נמצא כל הזמן עם מיקה ועם הבן אורי, וזה לא קל, להסתובב מארץ לארץ. אבל יש לי צ'אנס גדול, ואסור לי להמניע אותו. הצרה היא, שכדי

קיטי ממון
נשיכה ביד

היהלומים קרצו

באילת

אחד הטיפוסים המשעשעים שנכנסו כאן לעניינים בזמן האחרון הוא א"ן-שארל הצרפתי הבלונדי, שמאו שנחת בלוד הפך אחד מנערי-השעשועים המבוקשים בעיר. זה שהוא גרוש ואפילו יש לו ילד חמום, לא מפריע כנראה לאף חתיכה לנסות להתרעק עסק איתו. אבל נראה שהשארם של שארל לא-כיליכך מצא חן בעיני כמה אלמונים אלימים, שהחליטו להתנקם בו על שהוא גזול את כל החתיכות.

וכך, אחרי שז'אן ישב תקופה מסוימת בתל-אביב ושיגע את הפרגיות הצעירות, שהוקסמו מהשיק הפאריסאי הבולט שלו, הוא המליץ לרדת לאילת לנהל את מועדון-הילילה האכסלוסיבי של מלון לרוס. הוא ירד לאילת לארגן את העניינים כפי שרק הוא יודע, וישב לו השבוע בבריכה של המלון, לשפר קצת את מצב השיווק, אחד רי מזג-האוויר הסגרירי האחרון, לגם לו ויסקי על-הסלעים, והזמין כמה חתיכות סקנדינביות לבלות בערב בדיסקוטק, ואו, כמו שהוא חוזר הביתה שווף וטוב-לב, שודו-שבר!

אלמונים פרצו לדירתו האילתית, ושדדו את כל התכשיטים שהוא רגיל לענוד. כי מי שמכיר את שארל יודע, שהוא אוהב להתקשט בכל מיני טבעות, ועגילים, וצמידים, ושאר פיצ'אפקסס ל-מיניהם למכביר. מה שנשאר לו לפליטה זה רק העגיל הנעוץ באוזנו, עם יהלום קטן נגד עין הרע. אבל אם אתם שודדים רשעים חושבים שעכשיו ניטל ממנו הכוח, אני יכולה להבטיח להם שזה רק דירבן איתו עוד יור, ונתן סיבה טובה לחתיכות לשלוח לו שרשראות, ושאר מתנות תכשיטיות נוצצות, רק שלא יהיה לו עצוב וקודר. אבל בכליזאת עדיין עצוב לו, כי בין הרכוש הגנוב היתה גם טבעת שהיא מאד מאד קרובה לליבו. או, כמו שהוא אמר לי בעצמו, בקול נכאים: "מה שאני צריך עכשיו זה מישהי חדשה שתעשה לי חם בלב". "עדיפות, לדוברות צרפתית," סילווית פלה, היא שלכן.

אפריק סימון
יריות בדיזנגוף

תסכים לקרוא לצאצא הראשון, ראמייה. למרות שאפריק תפס את העיר על חם, בדיוק כשצייץ התחיל להרוס את דיי-נגוף, הוא לא מסתיר את התפעלותו מן הרחוב הנוצץ ומן התוכניות לעתיד. ר-התוויה באוני בתמימות: "רק בישראל ראיתי רחובות יפים כאלה, עם אנשים יפים שיושבים כל היום בשמש בבתי-קפה ולשופים את העיניים בחתיכות שזרומות בלי הפסקה. אני ממש לא יודע לאן להסייג, כי אם אני מסתכל על אחת, אני מפסיד שתיים".

אבל אין צורך לרחם עליו, כי כמו שכבר הספקתי לראות, אפריק הזה מסודר בלי עין הרע, עי-כדייך שהוא יודע לספר כי מרוב החתיכות ממש גברו לו החשק והכוח לעבוד, אז מה עושה הבני אדם כדי לקבל תוספת מרץ? פשוט מאד, בולע כמויות של פירות וירקות טיבעיים, בגלל הויטמינים המצויינים של-הם, וכמו שהוא אמר לי בתוך ממזרי: "אם תראי אותי באיזו מיסעדה, זולל בנות במקום מוס-שוקולד, שלא תחשבי שזה בגלל שבאתי מאפריקה. זה רק בגלל החתיכות".

למה בננה?

אני לא יודעת משום מה, אבל עובדה שגם בימים אלה של רגיעה יחסית במו"לדת, עדיין מסתובבים אנשים בעולם ו-חושבים שבדיזנגוף יורים זה בזה. בדיוק כך תיאר לעצמו את ישראל הזמר אפ-ריק סימון, לפני שבא לארץ. כשנזכר האמרגן שלו, לופי, שאפריק עדין מושפע מאגדות העיתונות בחו"ל, החליט לקחת אותו ביום השישי האחרון לסיבוב בחופות העיר, כדי שיראה במי-עיניו שלא דובים ולא יער. טוב, דובים אומנם לא היו, אבל מרוב חתיכות לא ראו את היער. אפריק הנבוך, יליד מר-זמביק מהבית, היה ממש מסוננור מכל היופי שעבר לו בכמויות מול העיניים, ולא עוב את הפינה של פינת ממש עד בניסת השבת, ועד שבאו תלמידיו ואמרו לו: "אפריקנה, הגיע זמן לעשות משהו, ובריב-מקום הכניסו לראשו כמה רעיונות. קודם-כל הוא החליט לקנות בית בישראל, ולהפוך את הארץ החמה לבסיס-האם שלו. ודבר שני, אם כבר יש לו בית, אז למה שגם לא יתחתן? או, כמו שהוא אמר לי: "שמעתי שהחתיכות הישראליות נשים נהדרות, ובשביל אשה טור בה ואמא ישראלית לילדים שלי, אני מוכן אפילו להתגרר". אבל בתנאי אחד: שאותה מאושרת תסכים לחיות עם אחד שבוולע לארוחת-בוקר לפידים בוטרים, ו-

מטיפול לא נאות ורשלני נשרפו קצוות השערות, והיא נאלצה לצאת מהמספרה כשכיסוי על ראשה. הגברת ממון הינה דוגמנית-צמרת עצי מאית, ובעיקבות המקרה הנ"ל היתה חייבת לבטל הופעות בתצוגות-אופנה ובציר לומים שבהם סכרה היומי מגיע ל-1600 ל"י ליום. בטלתה תימשך כל עוד לא יצמח שורה מחדש ויעוצב כראוי. מר-שתי תהיה מיכנה לוותר על כלל הנזק קיים שייגרמו לה, במידה שתפוצה על ידכם בסכום של 35 אלף ל"י".

זה שקצות השערות נשרפים לפעמים בשעת סילסול, זה קורה, אבל מה שהרגיז את ליוזה היה הסכום שנתבע ממנה קיטי. היא הרימה אליה מיד טלפון, והסיתה באוזניה: "קיטי, אני מתביישת בשבילך-התרגזה ליוזה: "אני עשיתי ממנה דוג-מנית. אני מלווה אותה ומעצבת את ראשה מהיום שהיא התחילה. אני היא שלקחת אותה אל צלם-האופנה כדי שיעשו לה את צילומי-האופנה הראשונים - וזאת התודה שלה? אני לא חושבת לשלם לה אפילו חצי-אגורה. היא עוד תבוא אלי ותבקש יהייה שליחה, ותתנצל על המיכתב". אבל מה שבאמת אפשר ללמוד מכל העסק הזה הוא שדוגמניות-צמרת בארץ הזאת חיות כנראה לגמרי לא רע, אם השכר היומי שלהן, הוא, כיום, 1600 ל"י. אפילו ברוטו.

מלפפון על קצה הלשון

אני באמת מקווה שעבר עליכם הגעצמאות שמה, כי לפחות לבנאדם אחד, כמו שאני יודעת, היה חג קצת עצוב. העצוב הזה היה השחקן ישראל גוריון, שיצא להופיע באחת מבימות-הבידור בדרום תל-אביב. כטוב ליבו בתחילת-ההופעה ביקר הקהל, כדי לדעת לפני מי הוא מופיע, כשלתע ראה את אחד מבני השכונה אוכל מלפפונים. מי שמכיר את ישראל, יודע שהוא מומחה בסויות. אבל אותו בחור, שלא בדיוק הכיר את ישראל וגם לא הצטיין כנראה בעודף חוש-החומר, נורא נפגע כשישראל אמר לו: "אתה יכול לדחוף את המלפפונים האלה לתחת". ישראל התחיל בהופעה, ולפתע, באמצע העניין, עלה אוכל-המלפפונים על הבמה, ולעיני המוני העם הכניס בישראל מכות לא עליו. עד שהשוטרים תפסו שזה לא חלק מההופעה, עברו כמה דקות, וגם כמה סיבובי אגרוף. גוריון המבוהל הורד לחדר-האל-בשה תחת מישמר. אלא שהמלפפונן התוקפן לא ויתר. הוא הביא איתו כתגבורת את כל החברים שלו. רק עם ליווי מיטטרתי כבד, הצליח ישראל לעזוב את המקום, לא לפני שגשבע ששירים גסים הוא ישר מהיום והלאה רק בהופעות סגורות, ורק לפני כאלה שגשבעים בשביל זה כסף, כי כשנותנים הופעה בחינם, זה מה שקורה.